

Otvoreno pismo ministrici zbog izdatih okolinskih dozvola za visoke brane na Ljutoj

02 June 2013

Udruženje za zaštitu okoline "Zeleni Neretva" iz Konjica uputilo je otvoreno protestno pismo na adresu ministricice Federalnog ministarstva okoliša i turizma, a povodom izdavanja okolinskih (ekoloških) dozvola za gradnju triju visokih brana za hidroelektrane na rijeci Ljuta. Obzirom da Udruženje "Zeleni Neretva" smatra da su pomenute okolinske dozvole dodjeljene uz niz propusta i nepravilnosti tako ovim putem od Ministarstva traži odgovore na konkretne primjedbe koje su priložene uz otvoreno pismo. U nastavku ove vijesti možete pročitati upućeno pismo, kao i priložene primjedbe koje se odnose na izdavanje rješenja za sporne okolinske dozvole.

FEDERALNO MINISTARSTVO OKOLIŠA I TURIZMA

SARAJEVO

N/p Branka Đurić, ministrica

Konjic, 31.05.2013. g.

Broj: 05/05-13

Predmet: Otvoreno pismo ministrici u vezi izdavanja okolinskih dozvola za gradnju visokih brana u kanjonu rijeke Ljute, dostavlja se

Poštovana ministricice Đurić,

Obraćamo Vam se povodom izdavanja okolinskih dozvola za gradnju tri visoke brane za hidroelektrane na rijeci Ljuta u općini Konjic, a koje je Vaše ministarstvo izdalo na zahtjev kompanije Turboinstit uticaja na okolinu (PUO) i izdavanja rješenja o okolinskim dozvolama napravljeno niz propusta i nepravilnosti od strane Sektora za okolinske dozvole. Obzirom da u ranijim slučajevima nismo uspjeli ostvariti primjerenu komunikaciju sa voditeljom Sektora za okolinske dozvole tako smo ovaj put prisiljeni obratiti se lično Vama.

Podsjećamo Vas da je naš udruženje redovni učesnik procedura PUO koje se provode na području koje gravitira općini Konjic, te da je do sada, kao zainteresirana strana, učestvovalo u postupcima izdavanja okolinskih dozvola za desetine pogona/postrojenja. Pri tome udruženje aktivno učestvuje u javnim raspravama i u zakonskom roku na adresu ministarstva dostavlja svoja mišljenja i primjedbe na Studije uticaja na okolinu. Međutim, iako su naša mišljenja stručno utemeljena i argumentirana ipak se u postupcima PUO ne uvažavaju niti nam se daju ikakva obrazloženja zbog čega ista nisu prihvaćena i eventualno ugrađena u okolinsku dozvolu. Stoga je i ovaj posljednji slučaj izdavanja okolinskih dozvola za gradnju brana na Ljutoj jednostavno "kap koja je prelila čašu", te smo prisiljeni da reagujemo zbog bojazni da se institucija okolinske dozvole ne pretvori u običnu formalnost i izgubi svoju osnovnu zakonsku obavezu, a koja kaže da "okolinska dozvola ima za cilj visok nivo zaštite okoline"; (Zakon o zaštiti okoliša FBiH, čl. 71, stav 1).

Nažalost, umjesto da se djelatnici Vašeg ministarstva, koji učestvuju u postupcima PUO, ponašaju nepristrasno i profesionalno – oni se ponašaju upravo suprotno tim načelima. Nerijetko se vrlo otvoreno stavljaju na stranu investitora pravdajući svoje postupke i zaključke brigom za težak položaj investitora ("koji je pred odustajanjem zbog prepreka"), potrebama ekonomskog razvoja, prioritetima gradnje obnovljivih izvora energije itd. Opće je poznato da u našem državnom sistemu postoje druge nadležne institucije koje imaju obavezu da brinu o pitanjima energetskog razvoja, pa nam nije jasno zašto se ovim bavi Vaše ministarstvo umjesto da se bavi prvenstveno pitanjima zaštite okoliša i turizma. Pitamo se zašto se ministarstvo ne bavi razvojem održivog turizma u jedinstvenim prirodnim područjima kao FBiH, to je to kanjon Ljute? Podjećamo Vas da se kanjon Ljute nalazi upravo u području posebnih prirodnih obilježja za FBiH o čemu je još 2005. godine donesena odluka od strane federalnih organa da se ovo područje (Bjelašnica, Igman, Treskavica, Visočica) proglasi područjem od značaja za Federaciju BiH u cilju očuvanja visokih bioloških, pejzažnih, hidroloških i geomorfoloških vrijednosti. Odlukom je predviđeno da se područje zaštite stepenom nacionalnog parka, a za očuvanje prirodnih vrijednosti ovog područja zaduženo je Federalno ministarstvo okoliša i turizma. Međutim, od 2005. godine ministarstvo nije učinilo ništa konkretno u cilju zaštite predmetnog područja. Naprotiv, slovenskim investitorima se dozvoljava gradnja visokih brana sa vještačkim akumulacijama na Ljutoj, i to u ekološki najosjetljivijem kanjonskom dijelu vodotoka. Sa druge strane Slovenci u svojoj "deželi" brižno čuvaju svoje rijeke i kanjone i na njima razvijaju bogatu turističku ponudu.

Dužni smo istaći da se naš udruženje općenito ne protivi gradnji mini hidroelektrana (tzv. Tirolski tip – bez brana i akumulacija), kao obnovljivih izvora energije, te u principu nema ništa protiv gradnje takvih mini HE na Ljutoj. Međutim, apsolutno se protivimo izgradnji visokih brana i vještačkih akumulacija u vrijednim prirodnim prostorima kakav je kanjon Ljute, pogotovo kada je taj prostor već prepoznat od strane struke kao područje od velikog značaja za FBiH. Gradnja visokih brana sa pripadajućim akumulacijama predstavlja veliku intervenciju u prostoru koja bi trajno narušila pejzažne i biološke vrijednosti, poremetila vodne režime i izvršila bespovratnu dezintegraciju vodotoka. Ove tvrdnje ne spore ni autori Studije uticaja na okolinu, te jedan od zaključaka Studije kaže "da bi izgradnja brana trajno izmjenila pejzažne karakteristike kanjona Ljute koji je područje izrazitih prirodnih ljepota". Također, u Studiji se navodi "da se formiranjem vještačkih akumulacija mijenjaju

ekološki uvjeti, te će na navedenom prostoru izmigrirati ili se prilagoditi životinjske vrste koje su obitavale u vodotoku. Nažalost, ne postoje korektivne mjere koje bi ublažile ekstremne posljedice ovih zahvata. Minimum znanja o građevinarstvu govori nam da ulazak mehanizacije u kanjon relativno skromnih dimenzija – da bi se izgradile tri visoke brane (32 metra visine), iskopali tuneli, položili cjevovodi i izgradile strojarne – praktično podrazumijeva potpuno razaranje kanjonske geološke strukture. Ako ovo nije ekstremna devastacija visoke prirodne vrijednosti onda nam nije jasno koja jeste. Pogotovo kada se to kani uiniti u prethodno zaštićenom području sa ciljem uspostavljanja visokog stepena zaštite u formi Nacionalnog parka.

Ovim dopisom smo Vas željeli općenito upoznati sa problematikom dodjele okolinskih dozvola za gradnju brana na Ljutoj, obzirom da nismo sigurni da li su Vas o tome upoznali Vaši saradnici. U nastavku dopisa ćemo pokušati da Vam predočimo konkretne osnovne primjedbe, bilo suštinske ili formalno-pravne, a koji su prisutni u predmetnim rješenjima za izdavanje okolinskih dozvola za mHE Memiškovići, mHE Dindo i mHE Donje Luko. Pri tome nećemo ponovno navoditi stavove iz našeg Mišljenja na SUO koje smo uputili u postupku PUO, a koji od strane Ministarstva nisu uvaženi. Iskreno se nadamo Vašim skorom odgovoru.

S poštovanjem,

Ozana Alagić
Predsjednica

Prilog: Primjedbe na dostavljena rješenja

Primjedbe na dostavljena rješenja o okolinskim dozvolama za mHE Memiškovići, Dindo i Donje Luko

Dana 23.04.2013. g. Federalno ministarstvo okoliša i turizma je nakon provedene procedure Procjene uticaja na okoliš (PUO) donijelo Rješenja o izdavanju okolinskih (ekoloških) dozvola za 7 planiranih hidroelektrana na slivu Kalinovačke Ljute (Dindolka) u općini Konjic. Još ranije su izdana rješenja o okolinskim dozvolama za tri elektrane na slivu Ljute koje je izdalo Ministarstvo trgovine, turizma i zaštite okoliša HNK, obzirom da je isto nadležno za hidroelektrane do 1 MW instalirane snage. U nastavku navodimo primjedbe na rješenja o izdavanju okolinskih dozvola za tri sporne elektrane – Memiškovići, Dindo i Donje Luko (UP I 05/2-23-11-54/12, UP I 05/2-23-11-55/12, UP I 05/2-23-11-53/12), a koje su u Studiji uticaja na okoliš (SUO) prikazane drastično izmjenjene u odnosu na idejno rješenje na osnovu kojeg je od strane Općine Konjic na tenderu dodjeljena koncesija za gradnju deset mini HE na slivu Ljute.

- Obavještenje o održavanju javne rasprave u postupku Procjene uticaja na okolinu (PUO) za deset mini HE na slivu rijeke Udruženje Zeleni Neretva je zaprimilo nepuna dva dana prije zakazanog termina rasprave iako Zakon propisuje rok od najmanje 15 dana od zakazanog termina rasprave. Uz obavještenje je dostavljena i dokumentacija, odnosno Studija uticaja na okolinu za predmetne elektrane (pojedinačne SUO i kumulativna SUO). Predstavnici udruženja Zeleni Neretva su se odazvali javnoj raspravi i na istoj izjavili da je dokumentacija zaprimljena sa velikim zakašnjenjem i onemogućuje iznošenje kvalitetnog mišljenja na SUO, obzirom da je u pitanju preko 1.500 stranica stručnog i tiva SUO koje se ne mogu prostudirati u tako kratkom vremenskom periodu. Tom prilikom je od predstavnika udruženja zatraženo od voditelja PUO da se javna rasprava ponovo zakaže u drugom terminu. Ministarstvo se oglasilo na ovaj zahtjev, a kašnjenje dostave dokumentacije je od strane voditelja rasprave pravdano preseljenjem ministarstva u druge prostorije. Uprkos svemu predstavnici udruženja su na raspravi iznijeli svoje mišljenje o SUO sa naglaskom na protivljenje naknadno promjenjenom idejnom rješenju koje podrazumijeva tri visoke brane sa akumulacijama (Memiškovići, Dindo i Donje Luko). Pri tome je naglašeno da će udruženje kompletno mišljenje sa primjedbama i sugestijama dostaviti na adresu ministarstva u zakonski ostavljenom roku, a što je naknadno učinjeno. Zapisnik sa javne rasprave je, prema navodu iz rješenja, uredno sačinjen, ali isti nije dostavljen našem udruženju (niti je javno dostupan na web strani ministarstva) iako je isto imenovano zainteresiranim subjektom u postupku.

- U skladu sa Zakonom o zaštiti okoliša FBiH (čl. 58, stav 3) Udruženje Zeleni Neretva Konjic je od strane Federalnog ministarstva okoliša i turizma (FMOIT) imenovano zainteresiranim subjektom u predmetnoj proceduri PUO pa je kao takvo pozvano da bude aktivni sudionik u proceduri. Udruženje je u zakonskom roku dostavilo argumentovano i stručno mišljenje na SUO sa primjedbama i sugestijama. Međutim, nakon toga je udruženje u potpunosti izostavljeno iz daljne procedure PUO (sastanci i komunikacija FMOIT sa drugim zainteresiranim stranama), a zvanično mišljenje nije tretirano u okolinskoj dozvoli. Umjesto toga u rješenju o okolinskoj dozvoli navedeni su stavovi udruženja koji su izneseni na sastanku sa predstavnicima nosioca izrade SUO koji je održan prije izrade SUO, odnosno prije početka procedure PUO. Postavlja se pitanje zašto se mišljenje našeg udruženja uporno zanemaruje i marginalizira od strane Sektora za okolinske dozvole FMOIT-a, obzirom da je ovo redovna praksa u svim ranijim postupcima PUO u kojima naše udruženje redovno aktivno učestvuje.

- Tokom trajanja procedure PUO na Studiju uticaja (SUO) u zakonskom roku su poslana mišljenja i sugestije nevladinih udruženja: Zeleni Neretva Konjic; Organizacija sportskih ribolovaca Konjic; Centar za ekologiju i energiju

Tuzla; PD Željezničar Sarajevo; Prijatelji prirode Bugojno; Ekotim Sarajevo; Naš ptice Sarajevo; Eko-društvo "20 mart 1990" Breza. U obrazloženju rješenja nisu navedena niti uvažena mišljenja i primjedbe Udruženja Zeleni Neretva Konjic na SUO već su navedeni stavovi predstavnika udruženja izrečeni na sastanku sa predstavnicima Nosioca izrade SUO koji je održan prije početka izrade SUO. Nije nam jasno kako se može razmatrati rješenje prije same izrade SUO, a detaljno i stručno mišljenje udruženja na SUO, koje je zaprimljeno od strane ministarstva u ostavljenom roku, uopće se ne razmatra. U rješenju nije navedeno da su u zakonskom roku mišljenja poslali: Centar za ekologiju i energiju Tuzla; PD Željezničar Sarajevo; Prijatelji prirode Bugojno; Ekotim Sarajevo; Naš ptice Sarajevo; Eko-društvo "20 mart 1990" Breza. Također, njihova mišljenja nisu uopće razmatrana niti su čak pomenuta u obrazloženju rješenja.

- Obzirom da je naš udruženje odlukom ministarstva imenovano kao "zainteresirani subjekt" u postupku još prije početka PUO, pitamo Vas po kojim kriterijima se imenuju "zainteresirani subjekti"? Zašto ostala udruženja koja su u zakonskom roku dostavila svoja mišljenja na SUO nisu ni "zainteresirani subjekti", niti je u rješenju okolinske dozvole navedeno da su uopće dostavili mišljenja niti da su njihova mišljenja tretirana. Po našem saznanjima postupci PUO, koji se provode na federalnom nivou, moraju biti otvoreni za javnost i u njima imaju pravo da sudjeluju svi građani i pravna lica iz FBiH (pogotovo kada je u pitanju predmetno područje "od značaja za FBiH").

- U tekstu rješenja okolinske dozvole navodi se da je stručna Komisija prilikom postupka ocjenjivanja SUO naložila izmjene određenih stavki Studije, te da je to naknadno tokom postupka PUO i učinjeno. Pitamo se koje i kakve su to izmjene učinjene jer iste nisu prezentirane niti nama niti javnosti? Da li su shodno tome izvršene i promjene idejnog rješenja na osnovu kojeg je kreirana SUO? Prema zakonskim odredbama SUO se može od strane Ministarstva prihvatiti ili odbiti u roku od 60 dana od dostavljanja Studije, odnosno početka PUO. U suprotnom postupak PUO se ponavlja i izmjenjena Studija (naravno uz izmjenjeni projekat) se ponovo stavlja na uvid javnosti i organizuje se ponovna javna rasprava. U ovom slučaju je Ministarstvo donijelo rješenje čak 5 mjeseci nakon propisanog roka bez obrazloženja zašto procedura nije ponovljena. Također, pitamo Vas da li je odabir stručne Komisije za ocjenu SUO slobodan za javnost ili sastav te Komisije ne može biti objavljen u javnosti? Prema navodima iz rješenja jedan od članova Komisije je izričito naglasio da se u rješenju navede da je njegova ocjena negativna. Da li postupak ocjenjivanja javnosti može biti dostupan javnosti i da li o istom mogu biti informisane barem zainteresirane strane, ukoliko javnost ne može dobiti te informacije?

- Idejni projekat na koji je dodjeljena okolinska dozvola(e) drastično odstupa od idejnog rješenja iz tendera na osnovu kojeg je dodjeljena koncesija. Naime, umjesto planiranih deset mini HE (sa tzv. Tirolskim tipom i bez brana i akumulacija) učinjene su u Studiji uticaja na okoliš izmjene projekta u vidu sedam mini HE (Tirolski tip) i tri klasične hidroelektrane sa branama od preko 30 metara i pripadajućim akumulacijama. Ove tri hidroelektrane (Memić, Dindo i Donje Luko) se prema međunarodnoj definiciji i klasifikaciji ne mogu tretirati kao mini hidroelektrane. U pitanju su klasične derivaciono-tlačne hidroelektrane sa visokim branama i pripadajućim akumulacijama, te se kao takve ne smatraju ni obnovljivim izvorima energije.

- U nedavnoj izjavi za medije (Fena) službenik Vršar ministarstva naglašava "da je investitor, na zahtjev Ministarstva okoliša i turizma, izvršio izmjene i dopune svog zahtjeva te da je zbog toga ovaj projekt bio tri godine u zastoju". Uvidom u evidenciju izdatih okolinskih dozvola od strane Ministarstva vidljivo je da su zahtjevi za okolinske dozvole prvobitnog idejnog rješenja zaprimljeni 10.3.2009. a da su tri godine kasnije (29.5.2012.) zaprimljeni ponovni zahtjevi za tri sporne elektrane (Memić, Dindo, Donje Luko) sa drastično izmjenjenim rješenjima (visoke brane, akumulacije). Ukoliko su ove promjene projektnih rješenja rezultirale zahtjevima iz Ministarstva onda je to očigledan pokazatelj da se Ministarstvo ne povodi u skladu sa načelima zaštite okoliša i pronalaženja najoptimalnijih rješenja. Naime, promjenjena rješenja vjerovatno su ekonomski povoljnija po investitora, ali su zato vjerojatno nepovoljnija po okoliš.

- U rješenju je izvršeno zanemarivanje i(li) pogrešno tumačenje Odluke federalnih vlasti iz 2005. g. (Sl. novine FBiH br. 08/05) o stavljanju ovog područja u poseban status od značaja za FBiH. "U cilju prethodne zaštite budućeg nacionalnog parka Parlament FBiH je donio Odluku o utvrđivanju Igmana, Bjelašnice, Treskavice i kanjona rijeke Rakitnice (Visočica) područjem posebnih obilježja od značaja za FBiH u cilju očuvanja bioloških, pejzažnih, hidroloških i geomorfoloških vrijednosti ovog područja. U cilju očuvanja vrijednosti područja Igmana, Bjelašnice, Treskavice i kanjona Rakitnice (Visočica) koja raspolažu veoma visokim nivoom biološke raznolikosti, ugroženim biljnim i životinjskim, te posebno endemskim vrstama, krećućim kanjonima i sistemom podzemnih pećina, te umom praumskog tipa, kao i radi potrebe pravilnog usmjeravanja korištenja prostora za potrebe sporta, rekreacije, turizma, nomadskog stočarenja i tradicionalnog načina života na odnosnim prostorima i u njihovoj neposrednoj kontakt-zoni, kao i radi zaštite voda i podzemnih vodnih bazena značajnih za vodosnabdijevanje, a na osnovu do sada provedenih istraživanja i planskih opredjeljenja, dijelovi područja Igmana, Bjelašnice, Treskavice i kanjona Rakitnice (Visočica), koji se prostiru na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine, proglašavaju se područjem posebnog obilježja od značaja za Federaciju Bosne i Hercegovine." Tvrdnja u okolinskoj dozvoli "kako je izrada SUO za predmetne HE u skladu sa pomenutom Odlukom djeluje zbunjujuće jer je zakonodavac (Federacija BiH) donio odluku da se u vremenu do uspostave zaštićenog područja nastoji očuvati postojeće biološke, pejzažne, hidrološke i geomorfološke vrijednosti ovog prostora kroz studije uticaja na okolinu za sve projekte i aktivnosti koje se namjeravaju realizirati. To ne znači da je izrada studije kao što je to SUO za mHE u slivu Ljute usklađivanje sa ciljem Odluke nego je provođenje procesa propisanog odlukom. Naknadne izjave za medije djelatnika FMOIT-a upućuju na tvrdnju da je pomenuta Odluka poništena na Ustavnom sudu. Ukoliko je ta tvrdnja eventualno tačna ona nije nigdje pomenuta u spornim rješenjima (niti u SUO) i stoga ova rješenja, u slučaju da je tvrdnja

taèna, èini pravno spornim i vjerovatno nevaæeæim.

- Prema Zakonu o prostornom planiranju FBiH (Sl. Novine FBiH, broj 52/02) na snazi je Prostorni plan SRBiH (1981 – 2000), i to sve do donošenja novog Prostornog plana FBiH. Prema aktualnom Prostornom planu predmetno podruèje (Igman, Bjelašnica, Treskavica, Visoèica) namijenjeno je za zaštitu visokim stepenom zaštite u nivou Nacionalnog parka. Ovaj zakonski obavezujuæi akt nije tretiran u spornim rješenjima.

- Sporna rješenja ne tretiraju veoma vaæan dokument, a to je “Strategija zaštite biološke i pejzaæne raznolikosti Bosne i Hercegovine (2008 – 2015). U ovom dokumentu se, izmeðu ostalog navodi sljedeæe: Refugijumi slivnog podruèja rijeke Neretve posjeduju neponovljive geomorfološke forme, raznolikost tipova tala, hidrološke mreæe i ekoklime, koji su generisali najviše nivoe specijskog i ekološkog diverziteta u Bosni i Hercegovini, pa i Dinaridima. U kanjonima gornjeg toka rijeke Neretve, sadræani su iskonski oblici æive i neæive prirode, a bogatstvo stenoendemicnih i reliktnih biljnih i æivotinjskih vrsta ovom prostoru daje vaæno mjesto u globalnom biodiverzitetu.

- Rješenje okolinske dozvole pravno je veoma upitno, ali na njega nije dozvoljena æalba. Uputa na upravni postupak (tuæba) kod Kantonalnog suda u Sarajevu praktièno je usmjerena prema dvjema nevladinim organizacijama iz Konjica (zainteresirani subjekti koji su prema navodu iz rješenja „jedini“ dostavili mišljenje na SUO) èija mišljenja nisu adekvatno akceptirana. Meðuim, onaj koji bi trebao i morao da pokrene upravni spor sa ciljem obaranja ovakve kontraverzne okolinske dozvole po našem mišljenju je upravo FMOIT, odnosno njegova Sluæba za zaštitu okoliša, ali i Federalno ministarstvo prostornog ureðenja.

- Prilikom organiziranja i voðenja javne rasprave sluæbenici Vašeg Ministarstva otvoreno saraðuju sa predstavnicima investitora, te je predmetna javna rasprava odræana “u saradnji sa investitorom” kako je to navedeno u pozivu za javnu raspravu. Prema našim saznanjima, javnu raspravu treba da organizira iskljuèivo Ministarstvo, a jedini subjekt sa kojim predstavnici Ministarstva mogu saraðivati prilikom organizacije rasprave je nosilac izrade SUO. Predstavnici nosioca izrade SUO bi trebalo da izvrše prezentaciju SUO i da odgovaraju na postavljena pitanja prisutnih, a koja se veæu iskljuèivo za sadræaj SUO. Meðuim, u ovom sluèaju (i ne samo u ovom sluèaju PUO) predstavnici investitora (pa èak i neki drugi subjekti koji nisu predstavnici investitora nego su njegovi poslovni partneri) imali su moguænost da javnu raspravu iskoriste za reklamiranje svoje kompanije, za obeæavanje radnih mjesta, pa èak i za vršenje pritiska prema lokalnoj zajednici. Smatramo da je ovo zloupotreba javne rasprave od strane djelatnika Ministarstva i investitora. Takoðer, postala je redovna pojava da se u SUO i u rješenjima za izdavanje okolinskih dozvola navode tvrdnje koje nemaju direktne veze sa procjenom uticaja na okolinu. Pri tome prvenstveno mislimo na navoðenje benefita za lokalnu zajednicu (zaposlenja lokalnog stanovništva, doprinos razvitku privredne djelatnosti, sigurnost napajanja el. energijom I sl.). U ovom sluèaju posebno su sporne tvrdnje da æe u fazi eksploatacije sistema od 10 predmetnih elektrana direktno zaposlenje dobiti izmeðu 20 i 30 osoba, a što je notorna neistina.

- U sadræaju rješenja o dodjeli okolinskih dozvola za tri sporne elektrane na Ljutuj uoèeno je niz formalno-pravnih nepravilnosti od kojih navodimo neke od njih:

- Pogrešni navodi fizièkih velièina parametara projekta (npr. u Rješenju za mHE Dindo, poglavlje 2. “Moguæi znaèajni uticaji” stoji da je predviðena godišnja proizvodnja elektrane 11.576 GWh dok u obrazloæenju istog rješenja (mHE Dindo) stoji da je predviðena godišnja proizvodnja elektrane 16.383 GWh;

- Pogrešno navedeni datumi sastanaka i skupova (npr. termini sastanaka 10.12.2013. i 31.01.2013. su pogrešno navedeni, odnosno na te datume nisu odræavani sastanci);

- U rješenjima za mHE Dindo i mHE Donje Luko navodi se da je u zakonskom roku zaprimljeno mišljenje Udruæenja Zeleni Neretva, dok u rješenju za mHE Memiškoviæi stoji da u ostavljenom roku nije zaprimljeno nikakvo mišljenje. Ovo je oèita greška jer se mišljenje udruæenja odnosi na cijeli sistem mHE, te je i PUO voðena kompletno za cijeli sistem od 10 elektrana.

- Protokolarni brojevi rješenja navedeni u dopisu/aktu ne odgovaraju brojevima priloæenih rješenja;

- U rješenju je navedeno da je dana 25.09.2013. godine imenovana struèna komisija za ocjenu SUO za mHE na Ljutuj (datum ne moæe biti taèan);